

Guillem Colom

Visat núm. 13
(abril 2012)

per [Sebastià Bennasar](#)

Guillem Colom i Ferrà va néixer a Sóller el 1890 i va morir a Palma el 1979. Fou poeta, dramaturg, assagista i traductor. Inicià els estudis de teologia al Seminari de Mallorca, on va conèixer mossèn Llorenç Riber que li féu de mestre. Abandonà els estudis teològics per llicenciar-se, finalment, en lletres a la Universitat Barcelona. La seva curiositat intel·lectual no va acabar mai, com ho demostra el fet que es doctorés el 1962 —quan tenia setanta-dos anys— a la Universitat de València amb la tesi *Ramon Llull i els orígens de la literatura catalana*. L'any 1918 va residir a Madrid, on féu cursos de doctorat i visqué a la Residència de Estudiantes, lloc que li va permetre conèixer alguns intel·lectuals de primer ordre, com ara Américo Castro.

Com a poeta fou membre de l'anomenada Escola Mallorquina i és autor dels llibres: *L'amor de les tres taronges i altres poemes* (1925), *De l'alba al migdia* (1929), *Cançons de terra* (1947), *Ofrena mística* (1949) i, sobretot, del poema en dotze cants *El comte Mal* (1950). En el to narratiu, èpic i llegendari d'alguns dels seus poemes, s'hi poden trobar traces de la influència de Frederic Mistral, escriptor que traduï. El 1933 va guanyar l'Englantina als Jocs Florals; el 1972 i el 1973 la Flor Natural i la Viola, per la qual cosa aquest darrer any va ser proclamat Mestre en Gai Saber.

Colom va escriure obres de teatre, com ara *Antígona* (1935), *Cecília de Solanda* (1945) i *Jaume IV de Mallorca* (1949). El 1972 aparegueren les seves memòries: *Entre el caliu i la cendra (1890-1965)*.

Fou un dels membres fundadors de l'Associació per la Cultura de Mallorca (1923-1936), que contribuï decisivament a la consolidació de la consciència nacional dels mallorquins i actuà com a nucli aglutinador dels intel·lectuals de l'època. Entre el 1945 i el 1950 va mantenir una tertúlia literària clandestina a casa seva. Pel que fa a la publicació en premsa, va ser col·laborador de *La Nostra Terra* i de *La Veu de Catalunya*.

Com a traductor destacà per les seves traduccions de Frederic Mistral, Tedòr Aubanèl, Henry Wadsworth Longfellow i Thomas Merton, però sobretot per la seva versió de l'*Antígona* de Sòfocles i, molt especialment, per la traducció juntament amb Miquel Dolç de l'obra cabdal de la literatura portuguesa, *Els Lusíades*, de Camões, publicada el 1964.

[Per saber-ne més](#)